

Jimmy Moliere

"Subtiel evenwicht tussen jazz, blues en soul"

Na een aantal decennia in de lokale scene van New Orleans meegedraaid te hebben, kreeg Jimmy Moliere een telefoontje van Fats Domino of hij niet mee wilde op tournee. We schrijven 1980. Twintig jaar later nam de gentleman gitarist afscheid van de rock-'n-roll legende om zijn eigen verhaal te schrijven. Hurricane Katrina zorgde echter voor een grondige wijziging in de plannen.

The Twin Tones, The Invaders en The Brotherhood waren een aantal van de groepjes waarmee Jimmy Moliere New Orleans en omstreken onveilig maakte in zijn jonge jaren. Hun repertoire bestond hoofdzakelijk uit populaire top dertig deuntjes. Plezier beleefden die jongens wel maar van een echte doorbraak was nooit sprake. Tot dat bewuste telefoontje van Fats Domino kwam en Moliere voor meer dan twintig jaar in dienst stond van het rockicoon. Toen hij eindelijk de stap zette om nog eens zijn eigen ding te doen, moest Moliere net als zovele anderen zijn geliefkoosde stad verlaten door de verwoestende passage van Katrina. Zijn toevluchts-oord: Oostende. Niet toevallig want bijna vijfentwintig jaar voordien ontmoette hij tijdens een van de tournees met Fats Domino een schone West-Vlaamse. Ze trouwden en het paar vestigde zich in de Crescent City. Sinds 2005 is België zijn nieuw vaderland. Net voor hij hals over kop New Orleans moest ontvluchten, had hij zijn cd bijna helemaal ingeblikt. Onder de titel *Thank You* is die ondertussen ook verschenen. Het is zeker geen baanbrekend werkstuk geworden, wel een aangename instrumentale en vooral melodieuze stijl oefening met af en toe de nodige weerhaakjes. Eigen composities worden afgewisseld met standards en minder gekend materiaal van o.a. Willard Robison, Monk Higgins en Robert Dabon. Een constante daarbij: een subtiel evenwicht tussen jazz, blues en soul. Wie werk

in huis heeft van Barney Kessel, Kenny Burrell, Pat Martino, Wes Montgomery, Tal Farlow of zelfs George Benson moet hier zeker eens naar luisteren. Stilaan bouwt Moliere in ons land een tweede leven en vooral een nieuwe carrière op. Een gesprek met een overlever.

Thank You is een wel erg symbolische titel.

Het is een nummer van Earle C Brown, een saxofonist uit New Orleans met wie ik jaren werkte. De titel is overal toepasselijk, zeker voor een artiest. Op een podium na het applaus zeg je *thank you*. Het is ook een dankbetuiging aan de mensen die mij hier de nieuwe start gunden waar ik dringend aan toe was. Met Fats Domino spelen was echt geen uitdaging, avond na avond diezelfde gitaarlickjes. Ik wilde mijn eigen ding doen en dat is een samensmelting van jazz en blues met het accent op de melodie.

Jouw muziek sluit perfect aan bij wat Toots Thielemans omschrijft als de ruimte tussen een lach en een traan.

Thank you. Dat is een groot compliment. Hij is een van mijn helden. Ik probeer op deze cd voor elk wat wils te brengen.

Op je website staat vermeld dat je een grote fan bent van Wes Montgomery. Wat trekt je aan in zijn werk?

Hij speelt nooit zomaar wat volgens het boekje. Overal zit telkens een melodielyn in, tot in elke solo toe. Als je naar hem luistert, weet je daarna nog precies wat je hoorde. Tegenwoordig is het vooral hip om noten en klanken op een te stapelen maar nadien weet je niet meer waar het

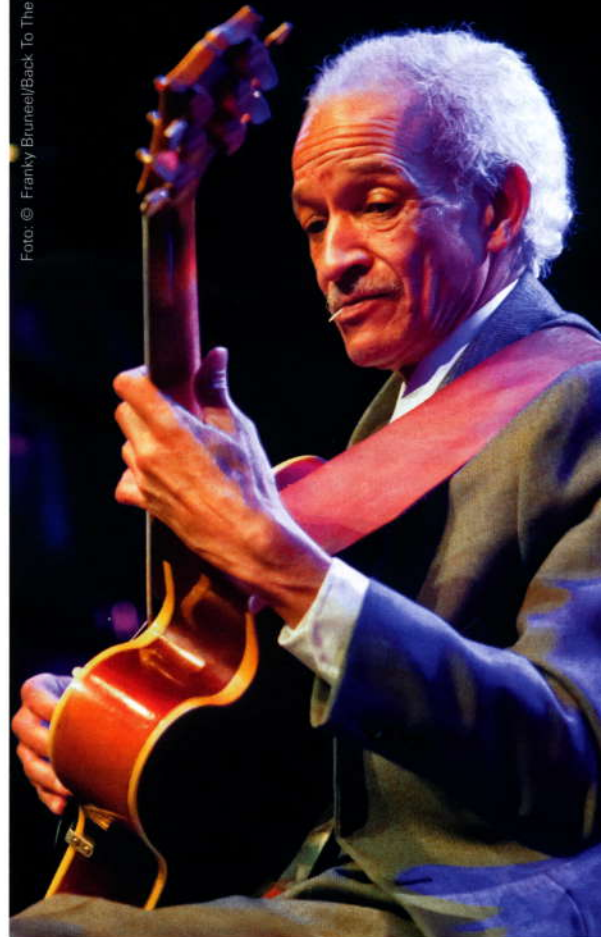
keren en daar opnieuw starten zeg ik resoluut neen. Het is dezelfde grond maar de ziel is weg.

Ontmoette je hier reeds een aantal interessante muzikanten?

De jonge pianist Bram De Looze vind ik fantastisch. Daarnaast heb ik Jan Oelbrandt (aka DobroJean, gtb) leren kennen. We deden een aantal duo-optredens waarbij we werk brachten van Ellington, Eroll Garner, Wes Montgomery en B.B. King. Ook de ontmoeting met Xavier Rau, Marc Alleyn en Jean Philippe Komac (de muzikanten die mee spelen op de titeltrack van de cd, gtb) was voor mij een zeer aangename ervaring. Zij spelen slechts op een nummer mee omdat de rest van de cd al opgenomen was in New Orleans met o.a. James Markway (b), Robert Dabon (p), George Hingle (d).

Georges Tonla Briquet

Foto: © Franky Bruneel/Back To The Roots

Jimmy Moliere staat op de affiche van het Spring Blues Festival in Ecaussinnes op 14 mei 2011.
Website: www.jimmy-moliere.com.